

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 9852 van 11 april 2008
in de zaak X IV

In zake: 1. X,
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn
minderjarige kind X
2. X
3. X
4. X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van zijn minderjarige kind X, X, X en X, die allen verklaren van Congolese nationaliteit te zijn, op 11 april 2008 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de minister van Migratie- en asielbeleid van 9 april 2008 houdende de vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en van de beslissingen van de grenscontroleambtenaar van 9 april 2008 houdende de terugdrijving, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2008, waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 11 april 2008 om 18 uur 30.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. HAYFRON, die loco advocaat C. KAYEMBE-MBAYI verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

Gelet op titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak.

1.1. De verzoekende partijen, zijnde eerste verzoeker en, naar hij verklaart, zijn vier kinderen, arriveren in België op 9 april 2008 met vlucht SN358 komende uit Kinshasa.

1.2. Op 9 april 2008 neemt de grenscontroleambtenaar de beslissingen tot teruggrijving in hoofde van eerste verzoeker en de meerderjarige kinderen. Deze beslissingen worden dezelfde dag betekend aan de betrokkenen en luiden als volgt :

Ten aanzien van eerste verzoeker, X:

“(…)

-Wordt beschouwd als een gevaar voor de openbare orde en de binnenlandse veiligheid (art.3, eerste lid, 6°/7°). Betrokkene reist samen met zijn 4 kinderen. 2 van deze kinderen zijn in het bezit van van valse en vervalste reisdocumenten. Hierdoor zijn deze niet meer in het bezit van een geldig reisdocument om het Schengengrondgebied te betreden. Deze vervalsingen werden opgenomen in het proces-verbaal van de Federale Politie van de Nationale Luchthaven Zaventem met als ref BR24FW110623 en BR24FW110622. Betrokkene poogt personen die in het bezit zijn van valse en vervalste reisdocumenten het Schengengrondgebied te laten betreden.

“(…)”.

Ten aanzien van tweede verzoeker, X:

“(…)”

-Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°)

Het (de) volgende documenten konden niet worden overgelegd : Betrokkene reist in een groep van 5 personen en verklaart door te reizen naar Praag (Tsjechië) voor toeristische doeleinden. Betrokkene is niet in het bezit van stadsplannetjes, folders, brochures of enige andere vorm van toeristische referentie. Betrokkene is in het bezit van een verlopen hotelreservatie. Betrokken reisde in het gezelschap van twee personen die onderschept zijn wegens vervalste documenten.

“(…)”

-Niet in het bezit van toereikende bestaansmiddelen voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugkeer naar het land van herkomst of doorreis (art. 3 eerste lid, 4°). Betrokkene is niet in het bezit van enig bestaansmiddel voor een verblijf van 15 dagen te Tsjechië.

“(…)”.

Ten aanzien van derde verzoekster, X:

“(…)”

-Niet in het bezit van een geldig reisdocument/geldige reisdocumenten (art. 3, eerste lid, 1°/2°) Betrokkene identificeert zich met een paspoort van de R.D. CONGO nummer C0492958 waaraan regelmatigheden (sic) worden vastgesteld. Op bladzijde 9 zien we dat het bladzijdenummer is aangepast. Bladzijde 9 is gesplitst. Wegens deze vastgestelde onregelmatigheden wordt het paspoort gerechtelijk in beslag genomen.

Door onze dienst wordt een gerechtelijk dossier geopend met als nummer BR.24.FW.110622.08.

-In het bezit van een vals/nagemaakt/vervalst reisdocument (art. 3, eerste lid, 1°/2°)

Betrokkene identificeert zich met een paspoort van de R.D. CONGO nummer C0492958 waaraan regelmatigheden (sic) worden vastgesteld. Op bladzijde 9 zien we dat het bladzijdenummer is aangepast. Bladzijde 9 is gesplitst. Wegens deze vastgestelde onregelmatigheden wordt het paspoort gerechtelijk in beslag genomen.

Door onze dienst wordt een gerechtelijk dossier geopend met als nummer BR.24.FW.110622.08.

“(…)”.

Ten aanzien van vierde verzoekster, X:

“(…)”

-Niet in het bezit van passende documentatie waaruit het doel en de omstandigheden van het verblijf blijken (art. 3, eerste lid, 3°)

Het (de) volgende documenten konden niet worden overgelegd : Betrokkene reist in een groep van 5 personen en verklaart door te reizen naar Praag (Tsjechië) voor toeristische doeleinden. Betrokkene is niet in het bezit van stadsplannetjes, folders, brochures of enige andere vorm van toeristische referentie. Betrokkene is in het bezit van een verlopen hotelreservatie. Betrokken reisde in het gezelschap van twee personen die onderschept zijn wegens vervalste documenten.

(...)

-Niet in het bezit van toereikende bestaansmiddelen voor de duur en de vorm van het verblijf, of voor de terugkeer naar het land van herkomst of doorreis (art. 3 eerste lid, 4°). Betrokkene is niet in het bezit van enig bestaansmiddel voor een verblijf van 15 dagen te Tsjechië.

(...)"

1.3. Eveneens worden ten aanzien van de verzoekende partijen beslissingen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats genomen.

1.4. De hiervoor vermelde beslissingen worden middels het thans voorliggende verzoekschrift aangevochten.

2. Over de rechtspleging.

2.1. De verzoekende partijen vragen dat hun vordering zou worden behandeld in de Franse taal.

2.2. Het gebruik van de talen in de rechtspleging wordt op dwingende wijze geregeld door artikel 39/14 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit artikel luidt als volgt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werkring het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl. St*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 107) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werkring het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles*, v° Droit administratif, tome VI, Brussel, Bruylant, 1975, p. 737, randnrs. 2249-2250).

2.3. Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissingen van 9 april 2008 door het bestuur werden genomen in de Nederlandse taal dient deze taal als proceduretaal door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te worden gehanteerd.

3. Over de grond van de zaak.

3.1. Artikel 71 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de vreemdeling die het voorwerp is van een maatregel van vrijheidsberoving tegen die maatregel beroep kan instellen door een verzoekschrift neer te leggen bij de Raadkamer van de Correctionele Rechtbank van zijn verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar hij werd aangetroffen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is derhalve niet bevoegd om kennis te nemen van de vordering in zoverre ze is gericht tegen de beslissingen tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats.

3.2. Krachtens de artikelen 39/82, §2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid alleen worden bevolen als ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte kunnen verantwoorden, de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en er feiten worden aangevoerd die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

3.2.1. Met betrekking tot de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel wordt in het verzoekschrift aangevoerd dat de verzoekende partijen worden vastgehouden op grond van een onwettige beslissing, dat de manier waarop eerste verzoeker werd aangehouden in het bijzijn van zijn kinderen vernederend is, dat zij België moeten verlaten terwijl zij in het bezit zijn van een rechtsgeldig visum en dat zij aanzienlijke kosten hebben gemaakt. Ten slotte wordt aangevoerd dat de kinderen van hun vakantie worden beroofd.

3.2.2. Het door de verzoekende partijen aangevoerde nadeel met betrekking tot de aanhouding op de luchthaven van Zaventem en met betrekking tot de vasthouding heeft zich reeds gerealiseerd, zodat het feit zelf ervan niet meer kan worden rechtgezet met de schorsing van de tenuitvoerlegging van de thans bestreden beslissingen. Overigens zal het nadeel van nog steeds te worden vastgehouden door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen een einde nemen met de terugdrijving die reeds is voorzien op 12 april 2008. Het gegeven dat de verzoekende partijen België moeten verlaten kan, in het licht van het feit dat zij verklaarden op doorreis te zijn naar Praag, bezwaarlijk als een ernstig nadeel worden beschouwd. De kosten die de verzoekende partijen stellen te hebben gemaakt voor hun reis kunnen eenvoudigweg worden gecijferd en zij kunnen zich desgevallend, na een eventuele vernietiging van de bestreden beslissingen, tot de burgerlijke rechtbank wenden teneinde een schadeloosstelling te bekomen. Het nadeel is in die optiek niet moeilijk herstelbaar. Waar ten slotte wordt aangevoerd dat de kinderen van hun vakantie worden beroofd, is de Raad van oordeel dat de verzoekende partijen hun vakantie desgevallend elders kunnen doorbrengen, zodat dit evenmin als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan worden beschouwd. Voor zover uit de uiteenzetting van de verzoekende partijen nog een moreel nadeel kan worden afgeleid, is de Raad van oordeel dat zij niet aantonen dat zij geen morele genoegdoening kunnen krijgen middels een eventueel tussen te komen annulatiearrest.

3.3. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat de verzoekende partijen niet hebben aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te berokkenen. Dienvolgens is niet voldaan aan de tweede van de drie cumulatieve voorwaarden om tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid over te gaan zoals opgelegd in de artikelen 39/82, § 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 43, § 1, van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te verwerpen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend en acht door:

mevr. A. WIJNANTS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. CORNELIS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. CORNELIS.

A. WIJNANTS.